

Zpráva z v½letu: Skájknã- pã™es ba¾iny v Idaho (2. Åãjst)

Pã™-spã™vek pã™idal Radek Kastner
[27.12.2010]
Aktualizovãno [29.12.2010]

Pterospora andromedea:

Tady je pohled zblãzka na Pterosporu, kterã jsem vidãl vã parku vã Idaho. Tento saprofyt je bã¾nã kã vidãnã vã jehliãnatãch lesãch. Myslã-m, Å¾e nãvdavkem kã maso¾ravãm rostlinãim, se zajãmãim o saprofyty a parazity: rostliny sã nekonvenãnãmã™eãjenãm vã½zvy zã-skãivãjnã- Å¾ivin.

Dalãã- obrãjzky kalifornskãch jedincã tohoto druhu vã rãznãch stãdiãch Å¾ivota zahrnujã- toto prãivã vyrããejã-cã- mladã kvãtenstvã- a dospãlã kvãtenstvã- vã kvãtu.

Monotropa uniflora:

Poslednã- sadou obrãjzkã zã tãhle cesty jsou fotky tã, chto velmi zajãmãvãch, jako duch bã-lãch mykotrofnãch rostlin. Obvykle se nevidã- vã takto velkãch skupinãch. Nabã-zã-m jeãitã dalãã- fotku, kdyby byl zãjem.

Kdy¾ navãitã-vã-te Ponderosa State Park, urãitã musã-te zastavit uãžliliovãho jezãrkaã. Je tam pãknã populace *Utricularia macrorhiza*. Zjistã-te, jestli dostanete povolenã-vstoupit do jezãrkaã“ mohou tam bã½t i dalãã- druhy.

Calochortus eurycarpus:

Schã-ze za mnou a obleãenã- vyprãã vã praãce na mince, vrãtil jsem se na cestu. Mã cesta mi zabrala nãkolik hodin a zavedla mne do hor. Jel jsem zpãt kã Warm Lake, ale tentokrãt jsem pokraãoval dãl po praãnã kamãnkovã cestã, asi 25 mil skrz hory. Mã pãjãenã Chevy Cavalier nemãl se silnicã- velkã probãomy, ale pomalã postup zaãal bã½t po chvã-liãnavnã. Naãitã- stã- divokã kvãtiny po cestã bylyãchvatnã a jã jsem nãkolikã zastavil, abych je vyfotil. Tento *Calochortus* byl velmi bã¾nã.

Za nãjakou dobuã“ dlouhou dobuã“ jsem dosãhl stezky, kde

jsem rozbil tříbor na konci cesty do smá-jenáho borováho lesa. Másto bylo praíná a horká i pátmes celkem vysokou nadmoáskou vÁ½jku (1600m n. m.), a kdy¾ jsem pátmenájel sváci zÁ auta do stanu, vytvoáil jsem vÁ-á-cÁ- oblaka naervenáho prachu. Kdy¾ byl tříbor pátipraven, zbÁ½valo mi stÁle nákolik hodin dennáho svá tla, tak jsem botanizoval, sledoval ptÁjky, a fotografoval. Ten večer jsem má uájí nastra¾ená, proto¾e jsem doufal, Á¾e uslyÁjÁ-m vlky (tÁboáil jsem na styánám bodá dvou ida¾skÁ½ch viÁ-á-ch smeÁek). Bohu¾el jsem neslyÁjel nic zviÁjÁz zajÁ-maváho.

Corallorhiza maculata:

Za Ásvitu jsem se vydal na cestu. Cesta pááede mnou byla kratÁj-ne¾ pá t mil- ale slibovala, Á¾e bude zaprájÁjenÁ i a samá páevÁ½ÁjenÁ-, tak¾e brzkÁ½ start byl potÁeba, abych se vyhnul horku. ZÁskal jsem povolená- od Forest Service ke sbÁ-rÁjnÁ- rostlin pro herbÁjÁovÁ polo¾ky, tak¾e jsem se sÁ sebou nesl svá vybavená- ke sbÁ-rÁjnÁ- navÁ-c kÁ fotografickÁmu vybavená-, jÁ-dlu, dalekohledu, navigaci, právodcÁ-m, a tak dáj. Ve zkratce, byl jsem nalo¾en!

Toto je plodá-cÁ- Corallorhiza maculata. VÁjechny Corallorhizy, která jsem na tomto vÁ½letá vidá, byly dlouho po odkvátu, ale tady je pro vÁs fotografie kalifornskÁ½ch rostlin.

Jako poznÁjмка pod Áarou, bylo to zrovna nákde tady, kde jsem páedchozÁ- večer nájel Áirokou mravenÁ- stezku, Áirokou asi jako dla^ a nákolik metrÁ dlohou. Naervená- mravenci má-átili vÁichni stejná½m smÁrem. Ne jako u jinÁ½ch mravenÁ-ch stezek, kde nenÁ- jasná definovanÁ½ zaÁitek a konec, toto byl obrovskÁ½ Ájik mravencÁ- na stezce zla. Pozdáji jsem zjistil, pámes máj dá vÁryhodná½ zdroj Phila Warda, Á¾e to byli mravenci rodu Polyergus (pravdá podobná P.breviceps) na otrokÁjÁskÁ cestá do jiná kolonie, kde se chystali ukrÁst kukly, která budou donuceny kÁ Á¾ivotu vÁ otroctvá-. BlÁznivá!!

Poklidná kotlina:

Po velkám funán- jsem dosáhl sedla na horská cestá a sestoupil dolá- na rozlehlou louku sÁ hluboce zaá-znutÁ½m pá-seán½m meandrujÁ-cÁ-m potokem. ÁEetl jsem, Á¾e vÁ tomto rozlehlám horskám Ádolá- Á¾ijÁ- Drosera anglica a Utricularia mino jsem vzruÁjen, Á¾e jsem sem dorazil.

Na prvná- pohled jsem byl naplnán dváma konfliktná-mi vjemy. Prvná-m bylo potÁÁjenÁ-, Á¾e vidá-m tak krÁjsnou a zjevná nezniáenou lokalitu, která obsahovala velkou diverzitu mikrozán. DruhÁ½ vjem bylo zdÁÁjenÁ- - másto bylo celkem velká (tÁmá-á 4km2), a na rozdÁ-l od maláho jezÁ-rka nebo mokÁmíny, se nedalo Á-ct, kde by se rostliny mohly schovávat. Byly schovaná za támi nahlouáenÁ½mi stromy, která vidá-te na tomto obrÁjzku? NachÁzely se nalevo? Napravo? Kde jsem má u zaÁ-t?

Zaznamenal jsem svůj vstup do kotliny do svého GPS "byl jsem v jejím vzdáleném jihovýchodním rohu" a potom se rozhodl projít skrz severozápadně k návalu, co mi připadalo na pohled a podle mapy jako široký vlnkátý prvek vody tekoucí z hor. Jak mohu vysvětlit, jak jsem si vybral tuto cestu? Předpokládám, že Peter Parker by to nazval "žhavou smyslem". Já jsem jen trochu ctě u cestuji za masožravými rostlinami tolik let, takže mám hodně zkušeností, a v něm, po něm se dávávat.

I když jsem si byl jistý, že najdu své oblíbené rostliny rychle, nacpal jsem polní lis, extra fotografickou vybavení, a další věci, které nebyly nutné pod jaké stromy "které jsem si označil, abych je potom snadno našel" a potom se vydal hledat rostliny. Postupoval jsem pomalu, s ořímami u země, ale předležitostně jsem zvedl hlavu, abych zaznamenal svůj postup. Cesta se pohybovala od rychle po travnatém terénu, po glaciálních terénech, kde jsem se musel tláčit skrz hustý porost dřevnatých křovin.

Viděl jsem nějaké fialovo-červené pářsy rostlin v otevřeném prostranství - vypadalo to jako vzdálené *Drosera anglica* pářsně v tom směru, kterým jsem samolibě směřuji jsem předal. Má roky zkušeností se vyplácely!

Pedicularis groenlandica:

Oh. Ta červená nebyla zřejmě soběna lesknoucími se kapkami rosou na rosnatce, ale byla to vlastně tato fialovo-červená toto velmi jemné květiny. Vlastně jsem nebyl moc zklamaný, protože toto je jedna z mála oblíbených divokých květin - trefně pojmenovaná "želephant head" (sloní hlava "pozn. předekl.), nebo něco takového.

Proklatě. No, po slušné návštěvě prozkoumání severní strany kotliny jsem to vzdal. Bylo zde mnoho mást s vodou kryjící svačujících se terénech, ale těm dominovaly husté porosty velkých a drsných trav. Či dnů rájelinák, čí dnů márně prázky, čí dnů rosnatky ani bublinatky. Našel jsem malý odpaděk, ale zdálo se, že to byla nějaká monitorovacího zářná zanechaného věci, tak jsem to nechal být. I tak, pomalu se to rozkládalo a rozptylovalo kousky bordelu do okolní vegetace. Jsem vjema deseti pro vědu, která má být produkovat výsledky, aby nám pomohly spravovat zemi efektivněji pro naše rezervaci a biodiverzity, ale mrzá mě, když za sebou věci nechávají bordel.

Pokrát jsem ve svém bloumání kotlinou, mátil v cemeně systematicky podél okraje údolí, s předležitostněmi výsledky zpět k potoku probíhajícímu centrem údolí. Pohyboval jsem se vpřed a vzad, a pomalu postupoval k západu. Nic!

Spiranthes romanzoffiana:

Â

Dobře, hodnocení - "Nic" je zbytečně drsné. Vlastně to bylo

krájsně, toulat se od jedné zajímavé divoké květiny k druhému. Litoval jsem, že jsem s sebou neměl pořízeného prázvodce, jako Hitchcock & Cronquist, ale už si jen našel.

Objev druhu zobrazeného v polovině, a tak jsem dal ještě orchideje (*Platanthera leuchostachys*) mnohou trochu vzrušil, protože jsou někdy dobrými indikátory lokalit vhodných pro masožravé rostliny. A opravdu, brzy jsem začal nacházet v polovině honky rájelině-ku. Následoval jsem tyto v polovině honky, které vedly k trávě, které vedly k velkému pláňině-ku rájelině-ku. Ale i tak, přes ty dobré vyvinuté a vyvážené kupky rájelině-ku, které jsou rájelině-ku rostliny!

Na chvíli jsem se užil pořizování této fotografie. Tady je jiná, ukazující vztahy mezi rostlinami.

Rychle se mění vegetace:

Pole suchopárů v polovině je vím dříve malinkou ochutnávku toho, jak je Tranquil Basin. Je to rychle se měnící matrix různých prostředí a typů vegetace. Je opravdu extrémně komplexní. Několik kroků vás může vzést skrz několik rozdílných mikrokominut, od rájelině-kovů políťáků k hustému travě, názkypům k ovínám, otevřenému vodě, potěčkám, nebo různým skladbám divokých květin. Bylo to jisté, ale také úplně prostě masožravých rostlin.

Ten suchopár je mimochodem *Eriophorum angustifolium* (= *E. polystachion*). Díky Chrisi Murphymu za identifikaci druhu (neměl jsem s sebou Hitchcocka & Cronquista, pamatujete?). Byl jsem vzrušen, když jsem viděl *Eriophorum*, protože se často vyskytuje v lokalitách rosnatek (aspoň v Kalifornii). Ale tady nebyly žádné rosnatky!

Po 3,5 hodinách chození kotlinou jsem zřítel naději. Prozkoumal jsem celou střed kotliny, východní okraj, a celou severní pátku. Otráven jsem si začal dělat poznámky o místech kotliny, které jsem už prozkoumal, abych se příště dal jejich návštěvám mohl soustředit na další místo. Tolik jsem vám podělanému žpavoušmu smyslu.

Bylo mnohem tepleji, než jsem očekával, než jsem očekával jsem to klopýtání na plném slunci a postupoval jsem svou pitnou vodou mnohem rychleji, než jsem očekával.

Pracuje spíše na setrvačnosti, než nadějí, rozhodl jsem se zkusit ambiciózně a možná poslední pokus k dalšímu otevřenému prostranství, které jsem zahlédl na vzdáleném západním zájmutě kotliny. Vzal jsem to zkratkou skrz něco, co vypadlo jako otevřený les, ale to byla chyba, protože to bylo zatarasené spadáním dřevem, přes které jsem musel lázt, jedna kláda přes druhou. Bohužel. Nakonec jsem se protlačil vegetací a vyskočil zpět na plné slunce. Podával jsem se dolů na zem.

Drosera anglica!

Jup! Drosera anglica pokrývá zemi, a barvila rašeliník (který byl v úde) na červeně. Dokonce kvetla!

Listy:

Přesto jsem byl přehřátý, dehydratovaný a hladový, po příchodu jsem našel několik fotografií těchto rostlin. Vámi jsem si, že rostliny byly obecně malé, a jejich listy byly celkem krátké. Někdy se sájm sebe ptám, co bych si myslel, kdybych viděl rostlinu hodnou mimo její bahná, přímá-man rozmezí. Kdybych na tyto rostliny narazil na východě USA, pustil bych je z hlavy jako Drosera intermedia, zatímco v Kalifornii bych si mohl myslet, že byly křídenci Drosera x obovata. Našel jsem několik plodenství a ke svému uspokojení zjistil, že byly baculatí zrajícími semeny, takže jasné nemohly být Drosera x obovata. I tak byly ty listy velmi krátké, obzvláště ve srovnání s těmi dlouhými rostlinami, které jsem zaznamenal v Kalifornii.

Už jsem si, že jsem potřeboval něco kolem kilometru zpět k mému schovanému vybavení, abych se mohl napít a pojit oběd. Přes fakt, že kolem mě byla celá neprozkoumaná populace Drosera anglica, potřeboval jsem živiny. Zvěřil jsem nechť přebytně vybavení pod nápadným stromem, ale chvilku a vaha to vyloučila jako hloupý nápad "bylo by přímá-li snadno sváci umstít i patně, a nechtěl jsem strávit svá drahocenná čas hledání ztracených zavazadel.

Těhl jsem své nohy zpět do východního rohu Tranquil Basin na oběd. A pouhých deset minut předtím, než jsem doshl sváci v dalším Drosera anglica! Vlastně to byla rostlina stejná, velká, jako to másto, které jsem našel ve vzdáleném západním rohu kotliny! Ztracen!

Kvetoucí rostliny:

Hltal jsem své oběd ve stěnu borovic a už jsem si osvěžující cívku. Vánek. Poté, co jsem uspokojil své ze, jsem si znepokojeně vámi, že mi zbývá velmi málo vody. Ztratil jsem přímá-li mnoho vody přímá z dlouhým hledáním "zvládl jsem strávit tímto ty hodiny prohlédnutí celou kotlinu na plném slunci, zatímco rostliny byly pouhých deset minut od mého východního bodu! Prohlédnul jsem kotlinu těm nejnejnámým mým zpět sobem! Tolik pro mě ztraceně pavouk- smysl a roky zkušenost.

Po odpočinku a dalším troje vody jsem se vrátil k těm blázkám populaci rostlin, a po příchodu jsem našel několik fotografií rostlin v květu.

BĀ-lĀ© kvĀty:

Toto je pravdĀ podobnĀ nejspokojivĀ jĀĀ- fotka Drosera anglica, kterou jsem poĀ™-dĀl na vĀ½letĀ. Ale kdyĀ se na obrĀizek dĀ-vĀĀm, divĀ-m se, proĀ• jsem nepĀ™idĀl vĀ-ce spodnĀ-ĀĀjsti levĀ½ch rostlin vĀ levĀ© ĀĀjsti fotografie. MyslĀ-m, Ā½e to bylo proto, Ā½e vĀ ten moment jsem byl opravdu vzruĀjen velkĀ½m poĀ•tem probĀ-hajĀ-cĀ-ho kvetenĀ. Nikdy pĀ™edtĀ-m jsem nevidĀl tolik kvĀtĀ Drosera anglica.

MyslĀ-m, Ā½e je zajĀ-mavĀ©, Ā½e jsem vidĀl tak mĀĀlo koĀ™isti chycenĀ© na listech.

Utricularia minor:

Plochami Drosera

anglica prochĀzely malĀ© pramĀnky, a vĀ nich byly pĀĀknĀ© porosty Utricularia minor. PĀ™es vcelku peĀ•livĀ© hledĀnĀ- jsem nebyl schopen najĀ-t Ā½ĀĀdnĀ© dalĀĀ- druhy bublinatek. (A to jsem si byl tak jistĀ½, Ā½e vĀ Tranquil Basin najdu takĀ© Utricularia intermedia!)

NĀĀhodou jsem Utricularia

minor naĀjel takĀ© ve vzdĀĀlenĀ©m zĀĀpadnĀ-m rohu Tranquil Basin, ale nezmĀnil jsem to, aĀ½ nynĀ-. Jsem muĀ½ mnoha tajemstvĀ-.

KoneĀnĀ, potĀ©, co jsem mĀĀl vĀ kapse tuto fotku

bublinatky (mimoходом, nevidĀl jsem Ā½ĀĀdnĀ© kvĀty), usoudil jsem, Ā½e je Ā•as vydat se zpĀt pĀ™es horskĀ½ prĀsmyk, abych se dostal ke svĀ©mu autu. Bylo kolem 16h, a jĀĀ jsem si chtĀl bĀ½t jistĀ½, Ā½e mĀĀ nechtĀ-tma. ZbĀ½valo mi stĀĀle okolo 5 hodin dennĀ-ho svĀtla, ale mĀĀl jsem opravdu mĀĀlo vody a nechtĀl jsem nic nechĀĀvat nĀĀhodĀ.

TvorovĀ©:

CĀ-tĀ-m se trochu provinile mluvit o horĀĀch Idaha a zmĀnit jen

rostliny. ZatĀ-mco jsem nevidĀl Ā½ĀĀdnĀ© losy a neslyĀjel Ā½ĀĀdnĀ© vlky, nebyl tam nedostatek jelenĀ a menĀĀ- fauny. PĀ™-leĀ½itostnĀ© snĀmky, kterĀ© jsem vĀ Idahu poĀ™-dĀl, zahrnovaly zajĀ-mavĀ©ho kovovĀ lesklĀ©ho krasce (pravdĀ podobnĀ Chalcophora angulicollis) ukĀĀzanĀ©ho vĀ½Āje, a takĀ© sysla, ĀĀipmanka malĀ©ho, a tetĀ™-vka kanadskĀ©ho (tenhle je jeĀĀtĀ kuĀ™e).

MĀĀ cesta zpĀt kĀ autu byla vyĀerpĀĀĀĀ-cĀ-. PoslednĀ- dvĀĀ

hodiny jsem nemĀĀl vodu Ā© nebezpeĀnĀĀĀĀ situace zavinĀnĀĀĀĀ pĀ™ebyteĀnĀ½m Ā•asem strĀĀvenĀ½m chozenĀ-m po Tranquil Basin vĀ plnĀ©m slunci. ZatĀ-mco na mĀĀ Ā•ekalo osm litrĀ vody a sportovnĀ- drinky na pĀ™ednĀ-m sedadle mĀ©ho auta, mĀĀl jsem malou

zÁjlohu pro pÁ™-pad chyby. Kdybych si zlomil nohu na cestĚ zpĚtky, mĚj nedostatek vody by uÁ•nil Ájpatnou situaci mnohem horĚ. KdyĚ jsem koneÁ•nĚ vidĚl svĚ auto, ÁekajĚ-cĚ- na mne vĚ tĚboÁ™e, velice se mi ulevilo!

PÁ™edstavte si mou zlost, kdyĚ jsem zjistil, Áe mĚ auto â€“ stojĚ-cĚ- na plnĚm slunci â€“ bylo horkĚ, a mĚch osm litrĚ tekutĚho obĚerstvenĚ- bylo teplejĚ- neĚĚ•erstvĚ kafe! ZkouĚjeli jste se nĚkdy napĚ-t vaÁ™-cĚ- vody? VĚbec to nenĚ- pÁ™-jemnĚ proces!

MĚ bĚjnĚ- vĚ Idahu u konce, stĚle jsem mĚl nĚkolik hodin sluneÁ•nĚ-ho svĚtla. Rozhodl jsem se pÁ™idat pĚr mil, tak jsem skoÁ•il do auta a jel po dlouhĚ praĚnĚ silnici zpĚt kĚ Warm Lake. Tam jsem oÁ•stil a vylisoval mĚ rostliny zĚ Tranquil Basin. Ten veĚer jsem tĚboÁ™il na cestĚ Forest Service poblĚ Warm Lake â€“ neĚĚastnĚj volba, protoĚe nĚkolik opilĚch cyklistĚ si zaloĚilo tĚbor ve stejnĚ oblasti a veselili se dlouho do noci. (Za Ásvitu jsem pocĚtil velkĚ uspokojenĚ-, kdyĚ pĚr datlĚ chocholatĚch zaĚal zvuĚit hlasitĚm RAT-TA-TA-TA-TA-TA-TA-TAT na stromĚ, pÁ™-mo nad jejich tĚborem. NeumĚ-m si pÁ™edstavit, Áe by ty cyklisty sĚ kocovinou mohli potĚĚit ten ÁasnĚ rĚmus nad hlavou!)

Ale to nenĚ- konec mĚho pÁ™-bĚhu. Opustil jsem Warm Lake, klapajĚ-cĚ- datly, a cyklisty, a zamĚ-Ěil na zĚpad do Oregonu. Áekalo vĚ-ce lokalit masoĚravĚch rostlin! Ale abyste si o tom pÁ™eĚtli, budete muset poĚkat na dokonĚenĚ- mĚ dalĚ- zprĚvy zĚ vĚletuâ€!

Ě ZprĚva zĚ vĚletu: SkĚjnĚ- pÁ™es baĚiny vĚ Idaho (1. ĚĚst)

Page
citations: Personal observations.

Revised: January 2007

ĚBarry Rice, 2005

T: Pavla VackovĚj